

У жовтень тихо осінь дозріває...

Анатолій Клименко

У жовтень тихо осінь дозріває.
Іде невпинно у далекий путь.
Чому тоді так сумно вже буває,
Не можу до кінця цього збагнуть.

Зібрало листя сонця позолоту.
У неба підсинило ледь блакить.
І вже у сонця забрано турботу
Усе навкруг у золото рядить.

Вже золота розсипано достоту.
Вже листя клену вдень мов жар горить.
А осінь все продовжує роботу,
Щоб всеньку землю золотом укрить.

Так, золота пора очам дарує ласку.
Прозорить душу у небесну вись.
І знову потрапляю у ту казку,
З якої думав виріс я колись.

26.10.2023